

greb paa Landstinget i Anledning af dets Behandling af Skattelovforslagene, men disse Angreb fremkom for en stor Del paa Grund af vedkommendes fuldstændige Mangel paa Kendskab til den af Landstinget afgivne Beretning. Var den fremkommen som en Betænkning, havde Forholdet maa- ske været et andet. Jeg var til Stede ved et Møde, hvor en Partifælle af det ærede Medlem erklærede, at der ikke officielt var fremlagt det allermindste i den Retning paa Landstingets Bord — han vidste ikke noget om det. Naar jeg har forklaret, hvad der stod i den ommeldte Beretning, har jeg faaet ikke faa — endogsaa af det ærede Medlems Meningsfæller — til at indrømme, at der var noget godt og sundt i det. Men der var een Ting, som jeg ikke kunde forsvare, det var, at man i denne Beretning vilde have nogle Love til at gælde i 6 Aar og andre til at gælde evigt. Det var noget, som jeg ikke kunde finde noget Forsvar for. Men dette, som efter min Mening var anstødeligt, er nu forsvundet, og det synes jeg ikke, at det ærede Medlem har bragt Landstinget nogen Tak for. Hermed skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslagets Vedtagelse med de af Flertallet foreslaaede Ændringer.

Madsen-Mygdal: Skønt Tiden er langt fremrykket, maa det dog være mig tilladt at gøre nogle enkelte Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, som ere fremkomne her i Salen, siden jeg første Gang havde Ordet. Det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt-Vandborg) tog ret haardt paa mine Bemærkninger, og jeg finder derfor Anledning til at gøre et Par Bemærkninger over for ham. Han vilde i særlig Grad forsvare Kapitalskatten, og det forstaar jeg saa godt, fordi jeg ved, at det særlig er det ærede Medlem, som har udarbejdet det Forslag, som foreligger i Beretningen fra i Fjor. Der er paa dette fremrykkede Tidspunkt ikke Lejlighed for mig til ret indgaaende at komme ind paa at supplere mine Bemærkninger om Forskellen mellem Formueskat og Kapitalskat, men jeg skal dog sige lidt i Anledning af det ærede Medlems Eksempler. Han næv- nede to Brødre, som hver ejede 100,000 Kr. Den ene satte dem i en Landejendom, den anden satte dem paa Rente. Den, der satte sin Kapital i Landejendommen, havde en Skat af 12—1600 Kr. at svare, den anden svarede ikke en eneste Øre i Skat til Staten. Dette er rigtigt, men den Skat, som Landejendomsbesidderen har at svare, 12—1600 Kr., i Hartkornsskat eller Skat

igennem Toldbeskatning, altsaa indirekte Skat, har han fuldt ud at svare, om han saa ikke ejer en eneste Øre af den Gaard, som han besidder. Enten han har 100,000 Kroners Ejendomsværdi i Gaarden, eller han ikke har en eneste Øre, svarer han det samme, saa jeg mener ikke, at det Eksempel beviser noget. Tænke vi os, at den ene Brøder i Stedet for at sætte de 100,000 Kr. i en Landejendom, sætter dem i en Fabrik, som giver 35 pCt. i aarlig Indtægt — jeg har læst et saadant Eks- empel i disse Dage — saa gad jeg dog vidst, om det ærede Medlem vil være med til at sige, at han skal være skattefri, hvor- imod den, som kun tager de 4 pCt., skal svare Skat. Jeg tror, at, hvorledes man end vender og drejer det, vil det blive en Urimelighed at beskatte en Del af For- muen og lade en anden Del være fri. Det ærede Medlems folkelige og demokratiske Eksempler — jeg maa i Parenthes indskyde den Bemærkning, at jeg har et andet Be- greb om det folkelige og det demokratiske end det ærede Medlem, men det vedkommer ikke denne Sag — tillader Tiden mig ikke at komme ind paa. Men jeg kan ikke skønne rettere — maa jeg blot nævne det i Forbigaaende — end at den Mand, som har en Gaard til 25,000 Kr. og en Gæld paa 16,000 Kr., altsaa en ren Ejendom af 9000 Kr., med samme Ret og Retfærdighed er skattepligtig af denne Ejendomsværdi, enten de 9000 Kr. staa paa Rente eller de ere satte i en Ejendom. Det ærede Med- lem nævnedes dernæst en Bestillingsmand med 2—3000 Kr. i aarlig Gage og med en Formue bestaaende af Indbo til 6000 Kr. Ja, selvfølgelig, enten Formuen er anbragt paa den ene eller den anden Maade, maa den være skattepligtig; men her er et Punkt, som det ærede Medlem overser, nemlig det, at der er væsentlig Meningsforskel med Hensyn til den Del af Formuen, som er anbragt i Indbo, og at det her altid har været forudsat, at en Del af denne Formue skulde være skattefri. Det skal jeg ikke opholde mig videre ved, for ikke at lægge Beslag paa det høje Tings Opmærksomhed mere end højst nødvendigt.

Jeg skal gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem angaaende Sammen- koblingen. Det ærede Medlem bebrejdede mig, at jeg kunde gaa med til endogsaa at koble Toldloven sammen med de to Love, der i Gaar og i Dag have været til Be- handling. Men det er netop det, jeg ikke kan gaa med til; men jeg sagde, at under visse Forudsætninger kunde jeg forstaa, at der var Mening i den Ting, nemlig hvis